

Ömsesidig kärlek

Publicerad: 05 September 2013

Ett äktenskap är som bäst i början när känslorna är starka och lätta att livnära i en tid fylld av romantik. Denna romantik avtar dock över tid och även den kärlek och tilldragelse som maken och maken känner inför varandra kan falna. Deras liv tillsammans blir till rutin och vardag. Tilldragelsen kan lätt ersättas med spänningar och den ömsesidiga längtan som de båda kände efter varandra kan lätt gå förlorad.

Och till Hans under hör att Han har skapat hustrur åt er av er egen art, så att ni kan finna ro hos dem, och Han har låtit kärlek och ömhet uppstå mellan er. I detta ligger helt visst budskap till människor som tänker. [1]Koranen, sūrah ar-Rum: 21

Låt oss begrunda denna vers i Koranen. Låt oss begrunda den väl. Vad säger den oss om samlivet i ett äktenskap?

Denna vers förklarar tydligt för oss att relationen i ett äktenskap grundar sig på förståelse, medkänsla och kärlek som är ömsesidig och inte enväga. Mannen och kvinnan måste vårda relationen tillsammans med närhet och ömsesidig omtanke för att förverkliga den ömhet som nämns i versen.

Måttet för lycka i ett äktenskap är harmoni och öppenhet, och olyckan mäts i osämja och känslor i obalans.

Äktenskapet med dess starka grund som Gud har skapat är en mycket ädel relation som utgör samhällets verkliga fundament.

Kärlek och tillgivenhet omsätts i handling genom vänliga handlingar, mildt beteende och ömsesidig respekt. Lugn och ro tillkommer genom mannens och kvinnans förtrolighet för varandra, deras naturliga och avslappnade sätt att vara tillsammans och deras behov av varandra. Denna känsla av ömsesidighet härstammar i deras gemensamma ursprung. Gud säger "...Och till Hans under hör att Han har skapat hustrur åt er av er egen art." Adam och Eva är av samma ursprung då hon skapades utifrån honom, varför de båda alltid längtar efter att bli hela genom varandra.

Äktenskapet är som bäst i början när känslorna är starka och lätta att livnära i en tid fylld av romantik. Denna romantik avtar dock över tid och även den kärlek och tilldragelse de känner inför varandra kan falna. Allt blir till rutin och vardag. Tilldragelsen kan lätt ersättas med spänningar och den ömsesidiga längtan de båda hade efter varandra kan gå förlorad.

Dissonans blir en del av äktenskapet när den ene inte längre uppfyller den positiva roll som förhållanden kräver och äktenskapet blir ledsamt och tröttsamt både för mannen och för kvinnan. Grunderna som deras relation bygger på svalnar och istället för en vacker rytm från ett lyckligt äktenskap inträder en ny rytm som helst skulle vilja få ett slut på relationen. Harmoni i äktenskapet kräver verkliga ansträngningar från båda partnererna. Annars uppstår osämja.

De båda kan lätt falla offer för ömsesidig försummelse och negativa attityder. Det kan börja med

den ene, men snart blir kylan någonting som båda delar. Betyder detta att deras kärlek för varandra är död? Inte alls, så länge kärleken var äkta från början. Har de hyst djupa känslor för varandra och funnit trevnad och njutning i varandras sällskap kommer kärleken att leva. Just nu är den bara begravd under lager av försummelse och dämpad av tystnad. Den har dragit sig tillbaka, förlorad i en hektisk vardag.

Vi finner att deras kärlek åter blossar upp i kristider, som när en blir allvarligt sjuk. Då ser vi den andres omtanke och kärlek, sittandes orolig vid sängkanten. Nu är alla bråk och oenigheter glömda...

Problemet är ofta att de tar varandra för givna och livet blir då för mycket till rutin. Detta kan inträffa efter år av äktenskap. Beteenden och ord en gång fyllda av ömhet och mening blir till gester och vana.

Detta är dock ett tillstånd som kan ställas till rätta. Men det måste påpekas att det inte botas genom att endera mannen eller kvinnan beläggs med skuld. Anklagelser hjälper inte. Men att lyssna till den andre gör det. De måste lyssna till varandras känslor och lidanden, utan att anklaga eller klandra. Lösningen till deras problem ligger inte i fördömande, utan i att försöka odla kärlek och återställa den till vad den en gång var.

Ibland behövs förlåtelse; ett botemedel som Gud manar oss till. Förlåtelse och barmhärtighet är bland de bästa kvaliteter en person kan besitta. Gud säger:

Och tävla med varandra om er Herres förlåtelse och ett paradys, lika vidsträckt som himlarna och jorden, som står berett att ta emot de gudfruktiga, de som ger åt andra såväl i välfärdens dagar som i tider av brist och som lägger band på sin vrede och förlåter sina medmänniskor – Gud älskar dem som gör det goda och det rätta. [2]Koranen, sūrah āl 'Imrān: 133–134

Ibland är problemet inget annat än tristess och paret behöver bara tillsätta ett mått av krydda i deras förhållande för att jaga bort ledan.

Kan de inte lösa problemen själva bör de inte vara blyga inför att söka råd av någon som de litar på, speciellt någon insatt i äktenskapsproblem. De bör inte be om råd enbart utav nyfikenhet då det aldrig är en god idé att tala om ens problem utom i fullständig förtrolighet.

Fotnoter:[+]

Fotnoter:

↑1 Koranen, sūrah ar-Rum: 21

↑2 Koranen, sūrah āl 'Imrān: 133–134